

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Ti stille, hold inde – find en tryk havn i Herrens hus

Ældste Alan T. Phillips

Områdehalvfjerdser, England

Ældste

Alan T. Phillips

Mary Ann Baker mistede begge sine forældre til tuberkulose, da hun boede sammen med sin søster og bror i Chicago. Da hendes bror fik den samme frygtelige sygdom, arrangerede hun en rejse til ham i et varmere klima sydpå i USA. Men uheldigvis blev hans tilstand værre nogle uger senere, og han døde. Mary Ann og hendes søster var sønderknuste. De havde ikke råd til at få deres brors lig udleveret eller sendt til Chicago, så han kunne blive begravet. Mary Ann oplevede det, der for hende var den mørkeste og mest udfordrende tid i sit liv. Hun skrev: »Jeg sagde i mit hjerte, at Gud ikke brød sig om mig eller mine.«¹ For hende var det mere, end hun kunne bære.

Vi har alle oplevet sådanne storme i vores liv. Tider med sorg, tab, frygt, sygdom, økonomisk pres, usikkerhed og turbulens i alle dens former. Disse storme er udfordrende og kan prøve os i vores allerinderste. Som disciplene på Galilæa Sø kan der være øjeblikke, hvor vi føler det, som om vi er ved at kæntre eller synke, og vi råber: »Mester, er du ligeglad med, at vi går under?«²

Den stormende nat på Galilæa Sø »rejste [Frelseren] sig, truede ad stormen og sagde til sønen: »Ti stille, hold inde! Og stormen lagde sig, og det

blev helt blikstille.«³ For Mary Ann Baker i hendes mørkeste øjeblik af sorg og tab stilledes Frelseren stormen i hendes hjerte og »gjorde det blikstille med en dybere tro og en mere fuldkommen tillid.«⁴ Med denne nye genoprettede fred og stilhed nedskrev hun ordene til denne smukke salme: »Mester, se uvejret truer.«⁵

*Alting i himmel og alt på jord,
Ja, engle og djævla må lyde hans ord;
Til havet og vinden han sigte vil:
Ti! Vær stil! Ti! Vær stil!*

Vi har en kærlig Fader i himlen, der forstår, at vi under livets storme har brug for ly eller en tryk havn, hvor vi kan gå hen – et sted, hvor vi er beskyttet, trygge og i sikkerhed.

Templet kan virke som en vigtig tryk havn i vores liv. Hverdagen er fuld af udfordringer, usikkerhed, konflikter og turbulens. I Herrens hus finder vi svar, styrke og den fred, som Herren har lovet os. Vi bliver mindet om, at vi ikke er alene. Vi bliver mindet om, at Gud elsker os, stadig vejleder os og sørger for en måde, hvorpå vi kan vende tilbage og have fred.

Vor himmelske Fader kender jer. Han elsker jer. Han forstår jeres behov og udfordringer. Ved at komme i

templet og deltage i hellige ordninger finder vi den klarhed, som vi for at navigere gennem usikkerhed og livets mange storme har brug for.

Ældste Boyd K. Packer sagde: »Der er noget rensende og forklarende i den åndelige atmosfære, som findes i templet. Somme tider er vi så optaget af problemer og det, der kræver vores opmærksomhed med det samme, at vi hverken kan tænke eller se klart. Når vi befinder os i templet, synes det, der distraherer os, at forsvinde, disen og tågen letter, og vi kan »få øje på noget, vi ikke før kunne se, og finde en løsning, som vi ikke tidligere kunne øjne.«⁶ Fra salmen »Så sikker en grundvold«:

*Frygt ej, jeg er med dig, vær kun
ved godt mod!
Thi jeg er din Gud og vil være dig
god;
ja, styrke dig, hjælpe dig, give dig
ånd.«⁷*

Hvad enten det er storme. Hvad enten det er dæmoner eller mennesker eller hvad det end er, der bekymrer jer. Så er der ingen grund til at frygte. Vor kærlige Fader i himlen har givet os en tryk havn. I templet vil han velsigne jer. I templet vil han styrke og

beskytte jer. I templet forstår I bedre ordene: »Ti stille, hold inde!« ■

NOTER

1. Ernest K. Emurian, *Living Stories of Famous Hymns*, Boston: W.A. Widdie Co., 1955, s. 83-85.
2. Mark 4:38.
3. Mark 4:39.
4. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and The Messages*, Salt Lake City: Deseret Book, 1988.

5. *Salmer og sange*, nr. 54, Mester, se vejret truer. Tekst: Mary Ann Baker, ca. 1874, Musik: H.R. Palmer, 1834-1907.
6. »Forberedelse til at indtræde i det hellige tempel«, tilpasset fra Det hellige tempel af Boyd K. Packer (lds.org/bc/content/shared/content/danish/pdf/language-materials/36854_dan.pdf?lang=dan).
7. *Salmer og sange*, nr. 38, Så sikker en grundvold. Tekst: Tilskrives Robert Keen, ca. 1787. Medtaget i den første SDH salmebog, 1835. Musik: Tilskrives J. Ellis, ca. 1889.

pæne unge mennesker for at lytte til os og stille spørgsmål. De havde et religionskursus bestående af syv torsdage, så mange var godt forberedte, til at tale med os.

Vidt omkring

Søstrene og ældsterne skiftedes til at fortælle om Kirken og evangeliet fra frafaldet og til vor tid samt frelsesplanen med alle dens facetter bl.a. ved hjælp af PowerPoint.

Efter en kort pause gennemgik jeg Kirkens historie i Danmark om religionsfrihed af 5. juni 1849 og de første missionærens kommen til Danmark i 1850 og om de mange medlemmer, der rejste til Zion.

Om Kirken i dag

Vi gennemgik en søndag med vores tre timers møder, inviterede dem til at prøve at besøge os en søndag, så lidt om vores organisationer, præstedømmet, seminar og institut samt vores forskellige konferencer. Vi nåede også rundt om aktiviteter som Festinord, Efy for de unge og ikke at glemme spejderarbejde både på menighedsplan og stavsplan.

Jeg nævnte også templet, hvor vi vier mand og kvinde for tid og al evighed samt besøger familier til hinanden.

Masser af spørgsmål

Så var det spørgetid: Spørgsmålene haglede ned over missionærene: »Er det svært at være troende i USA? Hvordan tager danskerne imod jer? Er I alle vokset op i Kirken? Skal man

NYHEDER

Besøg på Uldum Højskole

Bent Bisgaard

Fredericia Menighed

Inviteret sammen med missionærene

Torsdag den 5. april 2018 var søster Andrizzzi, søster Petersen, ældste Cannon, ældste Gottfredson og jeg inviteret på Uldum Højskole til tre

timers undervisning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Vi blev budt velkommen af lærer Charlotte Heiden og anvist et lokale, hvor vi efterprøvede deres power point, så alt var klar, da der kom 20

tage på mission?» Og mange flere.

Herefter blev alle eleverne tilbudt en Mormons Bog, og vi havde også to slags pjecer med. Mange tog en Mormons Bog og en pjece.

Vi sluttede af med at spise middag med de 100 elever. Her blev

vi præsenteret for alle på skolen.

Efter vi havde spist, kom flere af elever hen og talte med missionærerne, så vi fik snart snakket en time mere om Kirken.

En god dag for os fem og sikkert også for en del elever. ■

TT 18 – en succes igen i år

Marlene Olsen

redaktør, Aalborg Menighed

4 år i træk

Der er 4. år i træk, at Aalborg menighed tager afsted på tempeltur som en samlet menighed. Tempelturen 18 (TT18) blev som de tidligere år en succes med 65 tilmeldte. Børn, unge, voksne, meget voksne, med eller uden tempelanbefaling, ja, alle var velkomne til at komme med. Bilerne blev pakket med alt fra luftmadrasser, klapvogne og rollatorer til mad i store mængder – meget store mængder.

TT 18 komité

Aalborg Menigheds tempelkomité har skabt en tradition for, at hele menigheden hvert år tager afsted samlet til templet. Hvert år evaluerer man, hvad gik godt, og hvad gik mindre godt, og hvert år bliver tempelturen mere og mere »velsmurt«. Vi tager afsted i Kristi Himmelfart-ferien, bor på skolen ved søerne, og de mere gangbesværede bor på gæstehjemmet (i daglig tale »plejehjemmet«).

Ofte er der op til tempelturen forskellige indtjeningsprojekter for at mindske de økonomiske byrder – specielt for familierne. De forskellige organisationer får opgaver, og alle hjælper til med de talenter og kræfter, hver især har.

Fyldt med aktiviteter

Dagene er fyldt med aktiviteter, så alle synes, at det er sjovt at tage af sted. Skattejagt for børnene, besøg på Eksperimentariet, fællesspisning og underholdning er bare nogle få ting fra programmet.

Templet er det vigtigste

Hvert år er der en fælles session for alle voksne i menigheden. De unge samt voksne fra menigheden, der ikke skal i templet, passer børnene. Det giver os mulighed for at have en fællessession, hvor hvert eneste sæde i templet er optaget af et medlem fra ens menighed. Det er en stor oplevelse. Der bliver sat

En del af den glade gruppe på tempeltrappen

Der passes godt på de små

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

ekstra stole ind, så sessionsrummene er fyldt til bristerummet. At sidde sammen i det celestiale værelse som kulminationen på begavelsessessionen er noget ganske særligt og giver et intenst billede af, hvordan evigheden mon bliver.

Børnene kommer også i templet

Hvert år inviteres primarybørnene ind i templet, hvor de samles i garderoben ved indgangen. Tempelpræsidenten kommer ud og hilser på børnene og snakker lidt med dem. Det er en stor oplevelse, for selv om man ikke kommer ind bag skranken, så ER man alligevel i templet, og det gør stort indtryk på børnene. Selv med de mange sjove aktiviteter der er planlagt for dem, så slår det ikke den oplevelse, det er at sidde der på de fine stole, se malerierne på væggen og føle den stille Helligånds påvirkning.

Schweiz er blevet til København

Mange kan måske huske tilbage på gode minder fra campingturerne til templet i Schweiz, hvor menighederne var samlet, børnene legede sammen, og man skiftes til at gå i templet. I Aalborg skabes der nye minder, hvor Schweiz er byttet ud med København. Vi ønsker at være et tempelbesøgende folk, og TT 15 – 16 – 17 og nu 18 hjælper os med at være det, mens vi opdrager den næste tempelbesøgende generation. ■

Liahona siger: Wauw, Aalborg – hvilket eksempel

Far og søn tur eller...

Finn Lykkegaard

redaktør

Næsten tilbage til det gamle

Denne overskrift dækker over det faktum, at turen sidste år blev forkortet på grund af en fireside med ældste Neil Andersen, men også at man i år forsøgte at komme igennem med et andet navn, nemlig »Brødreturen« indikerende, at det umiddelbare fravær af en far og/eller en søn ikke var en forhindring for deltagelse – så længe man var et hankønsvæsen. Deri var det jo reelt ikke noget nyt, men blot en ekstra understregning af det forhold, at alle brødre var velkomne.

En skrænt til trods

Atter i år var turen henlagt til det glimrende sted: Stevns Naturcenter, der jo har en række gode faciliteter så som lejrplads (mere end en), hytteovernatning (med indbygget snork), gymnastiksal, køkken, stor spisesal med bordtennis/fodbold og sofaer, grill samt nærliggende strandbad. Men slangen i paradiset er der også – her i form af en 10-20 meter høj stejl skrænt få meter fra lejrpladsen. En kendsgerning, der da også gav enkelte fædre sved på panden og urolige øjeblikke, hvis sønnen var ude af syne – men alle klarede den (igen).

Selvbetjeningsprogram og mad

En af de behagelige ting ved disse ture er det meget enkle, næsten programløse program. Nå ja, en passende

morgen- og aftensamling afholdes daglig (med de, der er til stede ved bålet) med informationer og en åndelig tanke samt – en af aftenerne – madlavning med fælles spisning. I år afholdtes spisningen om torsdagen og for stavens regning – grillede bøffer/pølser med brød og diverse tilbehør – og der blev spist. Endnu inden de første 30 bøffer havde forladt grillen stod de mest sultne brødre næsten på nakken af grillmestrene, og næsten sekunder efter bøfferne havde forladt grillen var bakken tom, og nye »kunder« skreg på mad. Men alle blev da mætte, og der var mad til overs.

Der hygges på pladsen

Der var gang i grillen

Genkendelige aktiviteter

At aktiviteter udføres via selvbetjening er kun en behagelig ting, for alle får mulighed for at gøre, hvad de har lyst til. Lidt boldspil, capture the flag, en tur på de tilstedeværende låncykler, rakettaffyring, drageflyvning, bålhygge, afklaring af verdenssituationen, brætspil, forskellige arter af pingpong, en tur til Koldskrigsmuseet, et smut til Store Heddinge efter mad og så naturligvis den gode tid til bare at nyde hinandens selskab et par dage – jo, det er en herlig tur og tak for det.

Deltagerne

Der var ikke så meget nyt med hensyn til deltagere. Næsten alle menigheder var repræsenteret af både ledere og ikke ledere. Der sås nok i år flere brødre, der havde efterkommet det nye navn (Brødreturen) og altså deltog uden familieband, og det var

godt. Tilbage i lejren var også den ombyggede røde brandbil/bus, som en del nysgerrigt beså. Aldersgruppen 12-18 var ikke helt så godt repræsenteret som tidligere, men alle virkede til at hygge sig. Der var nok lidt flere, der forlod lejren allerede fredag aften end normalt, men der er for os som

medlemmer ofte også meget, der trækker.

Dejligt at så mange som ca. 80 atter en gang havde fundet tid til at være sammen med brødrene i denne til formålet så anvendelige Kristi Himmelfart-ferie.

Vi ser frem til næste år. ■

NAVNYT

Ny rådgiver i Københavns Stav

Finn Lykkegaard
redaktør

Et nyt bekendtskab

I de første dage efter stavskonferencen i april i år hørte jeg flere give udtryk for ukendskab til den nye rådgiver i stavspræsidentskabet. I virkeligheden vidner dette om præsident Petersen stille og ydmyge måde at tjene på, for selvom han tilhører Roskilde Menighed og har gjort det i årevis, har han sandelig også været omkring. Men for de, der måtte føle, at de ikke kender den nye rådgiver, så tro mig – det kommer de til.

Hvem er han så?

Præsident Petersen – Steen Gershøj Petersen – er 48 år gammel og har været medlem af Kirken siden 1979. Han tilhører – som nævnt (i øvrigt ligesom sin mor, søster Inge Boalth Petersen) – Roskilde Menighed. Han er uddannet engelsk korrespondent og senere lærer samt bachelor i

historie. Han arbejder for tiden på Campusskolen i Ringsted, en udskolingsskole med 8 spor pr. årgang.

Kaldelser og familie

Præsident Petersen har tjent trofast i alle årene. Han har været vidt omkring: Ældsternes kvorumspræsident, UM-leder, seminarlærer, i Primary, medlem af højrådet, stavsassistent, medlem af biskoprådet og biskop – i øvrigt med præsident Bernskov som sin rådgiver.

Han har tjent om missionær og blev efter sin mission gift med Beth, der er fra Canada. De blev gift i 1994 og har 5 børn: Maria, der er blevet gift, Emma, der tjener på mission i Lima i Peru, Emilie, Sarah og Noah.

Ser frem til arbejdet

Lige siden beslutning om at tjene på mission, har præsident Petersen

følt sig meget velsignet – velsignelser, er kan spores tilbage til netop den beslutning. Han har et vidnesbyrd om evangeliets sandhed, en følelse, der er tydelig for enhver, der indgår pagt med Herren og følger principperne.

Han ser frem til arbejdet i stavspræsidentskabet og glæder sig til samarbejdet med biskopper og grenspræsidenter, højrådsmedlemmer med mere og til at tjene alle søskende i staven. ■

Liahona *ønsker tillykke med kaldelsen.*

KIM HENTZEN, KØBENHAVNS STAV

En Familie På Mission Samtidigt

Ældste og søster Ravn

Den Danske Mission, En opfordring

En utrolig glæde – og et løfte mindes

Da vores søn meddelte, at han ville på mission og ville finde arbejde, så han så hurtigt som muligt kunne komme ud at arbejde i Herrens vingård, blev vi uendeligt glade.

Vi havde en masse planer om, hvad vi ville gøre, når han tog af sted, men intet ville lykkes. Vi fastede og gik i bøn om, hvad vi skulle gøre, og vi fik det svar, at vi skulle huske det, vi lovede Herren i december 1994/95 – på selve nytårsaften. Da var vi på Odense Universitets Hospital med vores søn, der var 4½ døgn gammel. Der talte vi om, hvor skønt det ville være at kunne tage af sted på mission samtidig med, at Hans tog på mission. Hvis vi havde mulighed for det til den tid., så ville Herren nok

gøre det muligt for os, hvis vi samtidigt arbejdede på det.

Og der kom et kald – og et til

Årene gik, indtil vores søn var 20 år gammel. Her kom han og fortalte, at han ville tage på mission. Da Hans var 21½ år gammel, modtog han sit kald, og han begyndte i Manchestermissionen den 15. juni 2016

Da Hans var rejst, fik vi vores kaldelse til Den Danske Mission. Vi skulle møde på MTC i Preston den 9. november 2016, og 8 dage senere blev vi kaldet til at tjene i Frederikshavn, med specielt ansvar for genaktivering og medlemsoptegnelserne. Det har været en utrolig velsignelse med mange store vidnesbyrd samt venskaber igennem vores arbejde.

Velsignelser og vidnesbyrd

Vores mission har givet os så mange velsignelser og en større forståelse af evangeliet og skrifterne, især fra Mormons Bog. Det er en fantastisk bog, og hver gang vi begynder forfra, finder vi endnu bedre ud af, hvorfor vi har fået den og skal studere den hver dag. Sammen med vores søn har vi udvekslet skriftsteder samt vidnesbyrd, som har opbygget vores åndelige fællesskab, vores arbejde og undervisning og har været til stor opbyggelse for os. Samtidig har vi også fået mange åndelig og varme venskaber med de mennesker, vi hver især har arbejdet med.

Hele familien opbygget

Det har været utroligt at se den åndelige udvikling, Elder Ravn (Ravn) har været igennem, og han skriver det samme om vores åndelige udvikling. Vi har et vidnesbyrd om, hvor meget det har styrket vores

bånd som en evig familie, der vælger at tjene i Herrens vingård. En af vores store oplevelser har været at undervise Ketty til hendes dåb. Vi føler nogle specielle bånd, der har knyttet os sammen som søskende i evangeliet.

Vi ønsker, at alle, der som ægtepar eller familie, vil søge Herren i bøn om at tage på mission. Vi føler os så velsignet ved at tjene på mission og ville ønske, at andre også ville søge Herren, om det var muligt at kunne gøre det samme. ■

Mormon på arbejdspladsen

Bror Dennis Norup

Odense 2. Menighed

interviewet af Marlene Olse

ass. redaktør

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg arbejder ved vagselskabet G4S som vagt. Jeg går på gågaden i Odense og holder øje med folk, der ikke kan kende forskel på dit og mit. Tricktyverier, lommetyverier og butikstyverier, det holder jeg øje med. Jeg har også meget med udsatte at gøre, narkomaner, hjemløse mv. Jeg skal »fjerne« dem fra private områder og butiksområder, så de ikke forstyrrer det almindelige gadebillede. Det er dem, jeg holder mest af at arbejde med.

Hvad siger dine kollegaer til, at du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste dages Hellige?

Mine kollegaer siger ikke så meget. De kan måske spørge, hvilke traditioner vi har til jul og påske? De spørger nogle gange om, hvorfor jeg ikke drikker, ryger osv. De respekterer, at jeg ikke arbejder om søndagen. Mine kollegaer tager vagterne om søndagen for mig, så jeg kan blive fri.

Står du indimellem i nogen dilemmaer i forhold til din religion?

Nej, det synes jeg ikke. Jeg kan ikke se, hvad det skulle være. Mine chefer respekterer mig, og det er jeg glad for. Engang bad en kollega mig om

En hilsen fra Elder Raven

Et vidnesbyrd

Da jeg besluttede mig for at gå fremad bærende det sorte navneskilt, havde jeg ikke forventet at finde så stærkt fællesskab med Guds hellige. Men nu erkender jeg, at når vi står skulder ved skulder, kan ingen uhellig hånd standse værket fra at gå fremad. Forfølgelser kan rase, men værket vil gå frem, indtil sandheden har fejlet gennem hvert land og lydt i hvert øre, og Guds formål er opfyldt.

Grund til at glæde sig

I og jeg er forenede, og selvom vi måske ikke bogstaveligt står skulder ved skulder, er vi medlemmer af den sande kirke og de retfærdiges rige. Og som lyden af Faderens stemme fylder vort sind, har vi stor grund til at glæde os over Frelserens evangelium. Må Gud velsigne jer alle.

En tilføjelse fra redaktionen.

Hvor er det en fornøjelse at læse og at se familien Ravn på mission. Som deres tidligere grenspræsident i Nykøbing Falster Gren frydes jeg – godt gået, I tre. ■

Familien i lufthavnen ved Elder Ravens afrejse

JELDSTIE RAVN, DEN DANSKE MISSION

at tage en vagt på en søndag. Jeg var den sidste, han kunne spørge, og han havde tit hjulpet mig. Det var vigtigt for ham at få fri, så jeg hjalp ham. Jeg tror, at jeg har haft 4-5 søndagsvagter på 10 år.

Har du nogen særlige missio-næroplevelser på dit arbejde?

For nogle år siden havde jeg en episode, hvor en narkoman ville tage livet af sig selv. Det hele var mørkt for ham, og han synes, at det var lige meget, om han var her. Jeg snakkede med ham om, at der var folk, der vil blive ked af det, hvis han ikke var her mere. »Hvis du er helt nede, så er der kun en vej op.« Så sagde jeg noget til ham, som jeg aldrig har sagt til nogen som vagt: »Hvis du har tro og går ned på dine knæ i aften og beder, så lover jeg dig, at du vil få svar, og at der er én, der elsker dig. Du vil blive så chokeret over, hvor meget han elsker dig.« Det lovede han at gøre. Jeg så ham et stykke tid senere, der så han ud til at have det bedre.

Gadepræsten joker lidt med mig engang imellem. Han sagde en dag, at hvis han skulle skifte religion, så skulle det være til mormonismen. Jeg gav ham engang en »Bible videos«, den synes han var spændende. Jeg gav også et eksemplar til en fra Jehovas Vidner, der står i gågaden. Den ville han gerne modtage.

Jeg havde også en oplevelse, hvor jeg sad med en masse kollegaer, der var p-vagter. Ingen vidste at jeg var mormon. Vi snakkede om at drikke,

IVARLENE OLSEN, REDAKTØR

da de for nyligt havde været i byen. Én sagde med et smil på læben: »Dennis han er mærkelig, han hverken drikker eller ryger.« »Nej« sagde en anden kollega: »Dennis er mormon.« Jeg spurgte ham, hvordan han vidste det? »Det kan jeg se på den måde, du er på.

Det er den eneste religion, jeg kunne forestille mig, at du er medlem af.« Det blev jeg meget glad for at høre.

Jeg elsker mit arbejde, fordi jeg er i kontakt med så mange mennesker, og i det stille har mulighed for at gøre en lille forskel. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest

2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca.75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■